

Той вкара единствения гол за България

**НАПАДАТЕЛЯТ НА ЛЕВСКИ МАРИЯН ОГНЯНОВ:
АЗ СЪМ ДОВОЛЕН, ЧЕ МОЖАХ ДА ПОМОГНА НА ОТБОРА СИ**

Как се чувстваш сега, след голямата еуфория с гола срещу "Челси"?

- Спокоен - не, макар че премина този шум около гола. Повече от месец бях център на внимание на медиите, а този интерес не ми беше познат. Да, притесняваше ме, ще излъжа ако кажа не. Сега съм на вълна почивка. Имам двадесет дни да прекарам със семейството си и се прибирам в Лом.

Много се писа по медиите за ромския ти произход и по-малко за майсторството ти като футболист - обижда ли те това?

- Обидно е! Когато чета нещо за мен във вестниците, там винаги има ирония и насмешка, заради ромския ми произход. Неприятно е, но се опитвам да не го взимам на сериозно. Когато дойдох в "Левски", аз знаех, че това ще е първото нещо, с което ще се сблъскам. Защото ром тръгне ли да се занимава с нещо сериозно, винаги се уточнява произхода му. И понеже няма как да затворя устата на хората, по-лесно ми е да не обръщам внимание.

Откъде дойде страстта ти към футбола?

- Футболът е детската ми мечта. Роден съм на 30 юли 1988 г. в Лом. А любовта ми към футбола се зароди, когато бях на 6 години. Гледах световното през 94 година - крещях, радвах се и след това нахъсан отивах да ритам с приятелите. Изпитвах огромно желание да стана футболист в голям български отбор и да играя срещу големи световни отбори. Мечтата ми отчасти се осъществи, но това е много малко.

Предполагам, че имаш много фенки, не те ли изкушават?

- Има много момичета, но аз се дистанцирам от такива връзки, защото много обичам Цветелина и гържа на нея. Ако някой ден ми хрумне да изневеря може и да се впусна в някоя бяла авантюра. Но сега не е моментът.

Как е семейството ти?

- Родителите ми са разделени от осем години. Баща ми е строител в София, майка ми си е в Лом. С нищо не се занимава. Имам един брат и той риташе преди в Ромител. Имам приятелка, казва се Цветелина. От ромски произход е и с нея живеем заедно от три години и половина. По-голяма е от мен с една година и тя е зодия Лъв.

Не се ли страхуваш да я оставиш сама?

- Ами (смее се). Повече се страхувам от самотата по време на лагери, а те са ми ежедневно - чувствам се изолиран. Поради различни причини.

Ти си на 18 години - каква самота?

- Особено по време на лагери много ми липсват приятелите и семейството. С колегите общувам, но с тях не мога да си кажа това, което ме тревожи. С тях е различно - друга е средата. На 15-годишна възраст дойдох в детско-юношеския отбор на Левски. От тогава до сега аз съм свързан с футбола: тренировки, лагери, пътувания. Няма време за лудории, а аз обичам да лудувам. Много съм импулсивен и в много случаи ми хрумват различни неща, които искам да направя намига. Но знам, че са детски тези постъпки, а аз вече не съм дете. Това ми липсва.

С какво се съобразяваш?

- Съобразявам се с приятелката ми. Съобразявам се с различния си начин на живот, с тренировки. А аз обичам да живея на двеста километра, както се казва. Например - реша да се прибера в Лом и за три часа съм там, решавам нещо друго и го правя. Но това ми пречи. В отбора се съобразявам с начина си на поведение. Знаеш, че всеки ром си има ромското. Съобразявам се с думите, с които се изразявам, гледам да се включавам в подходящи разговори. Като всеки млад футболист искам да се представя перфектно на тренировки и на мачове.

Разбрах, че си бил много несериозен в началото?

- Мисля, че е пресилено това твърдение, защото никой не знае какво съм преживял тогава и какви са ми били проблемите. /Тук изключвам диктофона. Мариян разкрива истинските причини, които са довели до недоразуменията между него и треньора му в отбора./ Слуховете, които се пускат не

отговарят на истината. Допуснал съм една грешка - закъснях за лагер в Кипър. Но аз не обичам да се връщам назад.

А кой те връща?

- Хората. И тук в София, и в Лом. Завистта е много голяма. Говоря както за българи, така и за ром. Много мои близки и приятели са сред завистливите и това ме разкъсва.

И приятели?

- И те. Просто ми завиждат, за това което съм постигнал. А съм само на 18. Може временно да е. С тях съм тръгнал от нищото. Играехме си в махалата, ритаме заедно в Ромител...

В отбора как е?

- Мисля, че - повече от добре. Да си призная, очаквах да се гържат гадно с мен. Е, сигурно има завист, загърба ми може и да говорят за произхода ми, но в очите никой още не ми е казал нищо обидно. Но да не преизвикваме съдбата.

Намираш ли промяна в отношението на съот-

Има ли моменти да се скарате или сбиеете?

- Извън футбола - да. Нали ти казах, аз съм импулсивен, обичам екшъните, ужаса, напрежението. Но сега не го правя. В отбора няма такива неща. Има завист, конкуренция, защото всеки иска да се изяви, но чак бой - не.

Ако имаш възможност да прикриеш ромския си произход, ще го направиш ли?

- Мислил съм върху този въпрос, но няма смисъл от това. Аз мразя да лъжа и знам, че по-рано или по-късно, всичко се разбира.

Трудно ли се става звезда от гетото?

- Да, доста трудно. Но ако имаш мечта, воля и характер, става.

Ти откъде тръгна?

- Преди пет години ритам в Ромител при Митко Димитров. Ходехме по детски турнири. Един път дойдохме в София на приятелски мач в НСА. Играхме с "Академик", но там имаше треньори от софийските клубове. Тогава ме забеляза треньора

борниците си преди гола във вратата на "Челси" и след това?

- Не, отношението не се е променило. Общо взето, съм доволен от колегите. Колкото до гола, не е само един, вкарвал съм и други голове. За 13 мача имам 3 гола, като имам предвид, че не съм играл целите полувремени, а съм влизал за двайсетина минути.

Ръководството на "Левски" как оцени този гол?

- Силно се надявам, че са го оценили. Все пак това не е гол срещу "Спартак" - Варна, да речем, а срещу "Челси". Това е Шампионска лига. Но и това не е най-важното.

В медиите се разнесе кляка за парите, които докара на Левски с този гол. Какво мислиш по този въпрос?

- Мен тези неща не ме интересуват. Каквото, такова. На мен ми платиха и аз съм доволен, по нататък не ме засяга. Аз съм доволен, че можах да помогна на отбора си. И петдесет хиляди лева да ми дадат, ще ги похарча и толкова. А така ще имам по-голям стимул. Една вечер, два дни преди срещата с Челси, Топузаков ми каза: "Леле, ако вкараш на Челси един гол каква звезда ще станеш!". А аз си слушах музика и не му обрънах внимание. И на терена след гола, дойде да ме поздрави и ми го напомни. Топузаков е имал предчувствие.

Петър Петров - Чори и ме покани да играя в детско-юношеския отбор на "Левски". След около три месеца ме взеха и сега вече съм в мъжкия отбор. Член съм и на националния отбор на България за юноши. И тук е моментът да благодаря на всички от Левски, че ми предоставиха възможността да играя. На треньора Станимир Стоилов, който непрекъснато ми помага и ме напътства.

Какво чувстваш, когато си на резервната скамейката или сред публиката и гледаш съотборниците си по време на мач?

- От една страна гледам и се уча на много неща: пропуски, грешки, добри попадения. От друга страна се ядосвам, че не мога да почувствам тръпката на терена, че не мога да помогна, а ми се иска.

За какво мечтаеш?

- Да стана много добър футболист, да се реализирам и да помогна на много млади момчета ром. Надявам се да не съм единственият ром футболист.

Предстоят хубави празници, какво ще пожелаеш на нашите читатели и твои фенове?

- Преди всичко им пожелавам здраве, разбирателство, сплотеност и много късмет. На младите момчета - да бъдат открити и оценени. Весели празници и много любов!

Христо ХРИСТОВ